

sistem olan iltizamın değişen dünya şartlarına intibak için Osmanlı maliyesi tarafından yaygınlaştırıldığı unutulmamalıdır.

Oğuz Han'dan başlayıp Türk tarihinden kısaca bahsedildikten sonra 969 (1561) yılına kadar Osmanlı tarihinin anlatıldığı bir eser *Rüstem Paşa Tarihi* diye şöhret bulmuş, hatta bu isimle Almanca'ya çevrilmiştir. Ancak yapılan araştırmalarda bu tarihin Rüstem Paşa tarafından yazılmadığı, Matrakçı Nasuh'a ait tarihin bir özeti olduğu anlaşılmıştır. Fakat bunun Matrakçı Nasuh'un tarihinden bizzat eserin müellifi tarafından mı yoksa başka biri tarafından mı özetlendiği tam olarak anlaşılamamıştır. Rüstem Paşa, Hürrem Sultan'la iş birliği yapması ve Şehzade Mustafa'nın ölümünde rolü olması yüzünden dönemin tarihçilerinin eserlerinde ve şairlerin beyitlerinde genelde olumsuz olarak takdim edilir. Ancak toplam 14,5 yıl süren iki vezirîâzamlığı döneminde ıslahatçılığıyla devletin siyasî ve malî gelişmesine katkısı olduğu açıktır.

Rüstem Paşa'nın Mihrimah Sultan'dan Ayşe Hümaşah adlı bir kızı ve Osman adlı bir oğlu olmuştur. Ayşe Sultan, Vezirîâzam Semiz Ahmed Paşa'yla evlendirilmiş, Ahmed Paşa'nın 988'de (1580) ölümünden sonra 990'da (1582) Nişancı Feridun Ahmed Bey'le nikâhlanmıştır (Selânikî, I, 130-131). Ayşe Sultan'ın torunlarından Civan Kapıcıbaşı lakaplı Mehmed Paşa, Sultan İbrahim döneminde sadârete kadar yükselmiştir. Osman Bey'in ve Ayşe Sultan'dan olan iki torununun kabri Üsküdar Mihrimah Sultan Camii hazîresindedir.

BİBLİYOGRAFYA :

Matrakçı Nasuh, *Sefer-i Irâkeyn*, tür.yer.; Sinan Çavuş [Matrakçı Nasuh], *Süleymanname: Tarih-i Feth-i Şikloş, Estergon ve Istol-Belgrad*, İstanbul 1998, s. 159, 287-289, 309, 377, 551; O. G. Busbecq, *Türkiyeyi Böyle Gördüm* (trc. Aysel Kurutluoğlu), İstanbul, ts. (Tercüman 1001 Temel Eser), s. 36, 38, 167; Lutfi Paşa, *Târih* (nşr. Kay-

han Atik), Ankara 2001, s. 291-293, 310-311; Celâlzâde, *Tabakâtü'l-memâlik*, tür.yer.; H. Dernschwam, *İstanbul ve Anadolu'ya Seyahat Günlüğü* (trc. Yaşar Önen), Ankara 1987, s. 53, 65, 75-76, 82-86, 108-109, 163, 186-187, 207, 219, 236; Bostan Çelebi, *Süleymanname*, Süleymaniye Ktp., Hâlet Efendi, nr. 598, vr. 101^b, 103^a, 130^b, 143^b, 160^{a-b}, 166^a; a.e., TTK Ktp., nr. 18, vr. 161^b-162^a, 164^a; Latîfî, *Tezkiretü's-şu'arâ ve tabsratü'n-nuzamâ* (haz. Rıdvan Canım), Ankara 2000, s. 272-273; Feridun Bey, *Münşeat*, I, 566, 603, 604; II, 67-71; Âli Mustafa Efendi, *Kühû'l-ahbâr*, I, Ktp., TY, nr. 5959, vr. 281^b-282^b, 294^a-295^b, 340^a-342^a; Selânikî, *Târih* (İpsirli), I, 130-131; Lokmân b. Hüseyin, *Zübdetü't-tevârih*, Türk ve İslâm Eserleri Müzesi, nr. 1973, vr. 64^a, 67^b, 69^a, 72^{a-b}, 73^a, 76^a, 93^a; *Kitâb-ı Müstetâb* (haz. Yaşar Yücel, *Osmanlı Devlet Teşkilâtına Dair Kaynaklar* içinde), Ankara 1988, s. 21; Koçi Bey, *Risâle* (haz. Yılmaz Kurt), Ankara 1994, s. 85-86; Peçuyul İbrâhim, *Târih*, I, 219, 267, 269, 343; S. Gerlach, *Türkiye Günlüğü 1577-1578* (ed. Kemal Beydilli, trc. T. Noyan), İstanbul 2007, I, 145-146, 173; II, 729; *Hadikâtü'l-vüzerâ*, s. 29-30; Zinkeisen, *Geschichte*, II, 807, 834-835, 847-848, 864-865, 888-890; III, 27-39, 52-54, 76-78, 81-90, 106, 122, 174, 209, 346-347, 796; Hammer (Atâ Bey), V, 209, 219-233, 261-267; VI, 7-8, 36-40, 70-96; *Sicill-i Osmani*, I, 83; II, 377; III, 416; N. Jorga, *Osmanlı İmparatorluğu Tarihi* (trc. Nilüfer Epçeli), İstanbul 2005, III, 125; Danişmend, *Kronoloji*, II, 247-248, 254-255, 321-322; M. Çağatay Uluçay, *Osmanlı Sultanlarına Aşk Mektupları*, İstanbul 1950, s. 49; a.mlf., *Padışahların Kadınları ve Kızları*, Ankara 2001, s. 38-39; Şerafettin Turan, *Kanunî'nin Oğlu Şehzade Bayezid Vak'ası*, Ankara 1961; Ahmet Mumcu, *Osmanlı Devletinde Rüşvet (Özellikle Adli Rüşvet)*, İstanbul 1985, s. 87, 111, 132-133; L. P. Peirce, *Harem-i Hümayun: Osmanlı İmparatorluğu'nda Hükûmranlık ve Kadınlar* (trc. Ayşe Berktaş), İstanbul 1996, s. 87, 89, 91, 102-103, 109-112, 117-119; Saim Savaş, *Bir Tekkenin Dinî ve Sosyal Tarihi: Sivas Ali Baba Zaviyesi*, İstanbul 1992, s. 45-47, 186-198; İ. Aydın Yüksel, "Rüstem Paşa'nın Vakıfları", *Ekrem Hakkı Ayverdi Hâtıra Kitabı*, İstanbul 1995, s. 219-281; Reşat Öngören, *Osmanlılar'da Tasavvuf*, İstanbul 2003, s. 202-203, 324-325; Baki Çakır, *Osmanlı Mukataa Sistemi (XVI-XVIII. Yüzyıl)*, İstanbul 2003, s. 36-40; Sinan Çukuryurt, *Matrakçı Nasuh, Süleymanname (1^a-95^b) (Transkripsiyon ve Değerlendirme)*, (yüksek lisans tezi, 2003), MÜ Türkîyat Araştırmaları Enstitüsü, tür.yer.; Davut Erkan, *Matrakçı Nasuh'un*

Süleyman-nâmesi (yüksek lisans tezi, 2005), MÜ Türkîyat Araştırmaları Enstitüsü, tür.yer.; M. Tayyib Gökbilgin, "Rüstem Paşa ve Hakkındaki İthamlar", *TD*, VII/11-12 (1956), s. 11-50; M. Akif Aydın, "Osmanlı Hukukunda Nikâh Akitleri", *Osm.Ar.*, III (1983), s. 5; Ş. Altundağ – Ş. Turan, "Rüstem Paşa", *İA*, IX, 800-802; Feridun Emecen, "Kara Ahmed Paşa", *DİA*, XXIV, 357-358.

ERHAN AFYONCU

RÜSTEM PAŞA KERVANSARAYI

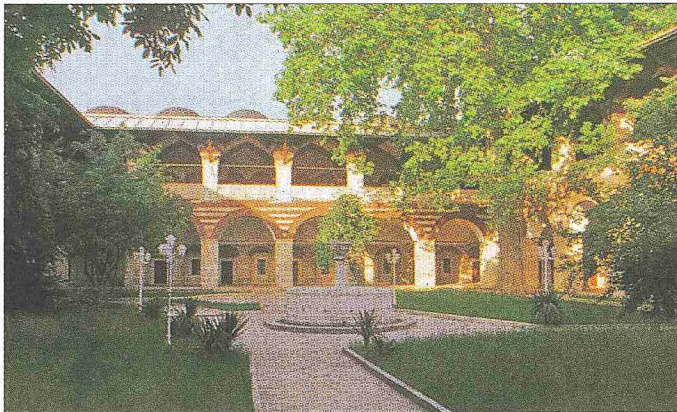
Edirne'de
XVI. yüzyılın ikinci yarısında
yapılan kervansaray.

Şehir merkezinde yer alan yapı 968 (1560-61) yılında Sadrazam Rüstem Paşa tarafından Mimar Sinan'a yaptırılmıştır. Tuğla ve kesme taş malzemenin birlikte kullanıldığı yapının ön cephesinde yirmi bir adet dükkânla iki kapı bulunmaktadır. Önündeki caddenin kıvrımlı çizgisini izleyen sıra dükkânlar kervansarayın cephesine hareketli bir görünüm kazandırmaktadır. Ön bölümü oluşturan kuzey cephenin girintili görünümü ve batı cephesinin çarpık konumuna rağmen yapının planında geometrik bir düzen hâkimdir ve sade bir arka cephesi bulunmaktadır.

Büyük avlulu kısım şehir hanı, küçük avlulu kısım menzil hanı niteliğinde olup ikili işleve sahip yapı iki katlıdır. Büyük avlunun bulunduğu bölümün Mimar Sinan tarafından inşa edildiği bilinirken küçük avlunun çevrelediği yapının mimarı bilinmemektedir. İki avlu arasında bir geçitle bağlanan yapının büyük ve kareye yakın dikdörtgen avlusu, etrafını çevreleyen iki katlı galeriler ve avlu ortasında bir köşk mescidden meydana gelmektedir. Anadolu Selçuklu köşk mescidleriyle benzerliği bakımından önemli olan bu mescid 1877-1878 Osmanlı Rus Savaşı'nda yıkılmıştır. Yapılan araştırma kazılarında mescidin döşemesi tesbit edilebilmiştir.

Yapının planında dört ilginç mimari özellik göze çarpmaktadır. Bunlar insanlarla hayvanlara ait ayrı mekânların oluşturulması, idarecilere ait mekânlarla hamam ve helâ gibi ihtiyaç bölümlerinin bir araya toplanması, ibadet mekânının köşk mescid olarak kervansaray planı içinde ayrı ele alınması ve cepheyi sokağa uydurarak dükkânlara yer verilmesidir. Mimar Sinan'ın Edirne'de uyguladığı bu şema Erzurum Rüstem Paşa Kervansarayı planını tekrarlaması bakımından son derece önemlidir.

Büyük Rüstem Paşa Hanı da denilen sol bölüm enlemesine sekiz, uzunlamasına al-

Rüstem Paşa
Kervansarayı –
Edirne

tı kemerli revaklarla çevrelenen dikdörtgen bir avlunun dört tarafında gelişmiştir. Yuvarlak kemerle açılan giriş kapısı üzerinde 1167 (1753-54) tarihli bir kitâbe yer almaktadır. Kapı sahanlığının üzeri yivli kubbe ile örtülüdür. Revakların gerisinde alt katta beşik tonozlu otuz beş oda, üst katta kubbeli galerilerin gerisinde yine kubbeli otuz sekiz oda yer alır. Bu odalarda ocak ve yanında bir nişle kapının karşısında eskiden pencere olup sonradan örüldüğü bilinen, dikdörtgen biçimindeki iki niş daha bulunmaktadır. Odalardan sokak tarafındakilerin önünde zemin katta dükkânlar yer alır. Üstteki odalar dışa doğru büyüyerek iç içe çifte hacimli mekânlara dönüşmüştür. Katlar arasındaki bağlantı revakların içine yerleştirilen iki merdivenle, helâlara ve sağ bölüme geçiş ise odalar arasına konulan dehlizlerle sağlanmaktadır.

Yapının Küçük Rüstem Paşa Hanı olarak da bilinen sağ bölümü zemin katında cephede dükkânlar, avlu çevresinde ahır, mutfak ve helâlardan, üst katta konuk odalarından oluşur. Ahır bölümü ortada bir sıra haçvari ayakla ikiye bölünerek üstü iki sıra beşik tonozla boydan boya örtülmüştür. Daha küçük olan mutfak da benzer bir mimari kuruluşa sahiptir. Üst katta ölçek ve plan kuruluşu farklı bir durum gösterir. Avluya bakan galerilerin gerisinde çeşitli büyüklükte ve biçimde aynalı tonozla örtülmüş yirmi beş oda vardır. Bunlar yan yana ve sırt sırta birimler halinde yerleştirilmiş olup ilginç bir düzenleme gösterir.

Kervansarayın avlu cephelerindeki bütün kemerler ve pencere alınlıkları tamamen değişik örnekteki tuğlalarla süslenmiştir. Avluya açılan revakların cepheleri

taş ve tuğla sıralardan meydana getirilmiş, bitkisel ve geometrik süslemenin bir arada kullanıldığı yıldız şeklindeki taş rozetlerle süslenmiştir. Revakların gerisindeki mekânların cephelerinde pencere ve kapı kemerleri tuğladan yüzeysel kemerler halinde örülürken alınlıklardaki süsleme çok zengin tuğla dekorlarla gerçekleştirilmiştir. Korkuluk levhalarının farklı süslemeleri ise bu cephe düzenindeki ifadeyi bir kat daha kuvvetlendirmiştir. Giriş cepheleri diğer bütün cephelerde olduğu gibi taş ve tuğla sıralarıyla örülerek cephe klasik anlayıştaki kemerli pencerelerle mükemmel bir şekilde ifadelendirilmiştir. Ancak sivri kemerli pencerelerin dört köşe hale getirilmesi, gelişigüzel birçok pencerenin açılması ve ön cephedeki hafif sivri kemerlerin kapatılması ile yapının orijinal dokusu kısmen bozulmuştur. Binanın cephelerinde küçük açıklıklardan oluşan çok sayıda kuşevi yer almaktadır. Yapı, 1960-1965 yılları arasında Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından birkaç defa restore edilmiştir. 1966'dan itibaren tarihî ve turistik bir otel olarak kullanımına karar verilen kervansaray 1972 yılı Temmuz ayında hizmete açılmıştır. Rüstem Paşa Kervansaray Otelî olarak kullanılan eser 1980 yılı Ağa Han Mimarlık Ödülü'ne layık bulunmuştur.

BİBLİYOGRAFYA :

A. Süheyl Ünver, *Edirne Tarihi*, İstanbul 1940, s. 87-88; Oktay Aslanapa, *Edirne'de Osmanlı Devri Âbideleri*, İstanbul 1949, s. 134; a.mlf., "Edirne'de Türk Mimarisinin Gelişmesi", *Edirne: Edirne'nin 600. Fetih Yıldönümü Armağan Kitabı*, Ankara 1993, s. 231; Şükran Danişoğlu, *Edirne'de Bedesten, Rüstem Paşa Hanı ve Ekmekçi-oğlu Ahmet Paşa Hanı* (lisans tezi, 1964), İÜ Ed. Fak. Sanat Tarihi bölümü, s. 48-55; Oral Onur, *Edirne Türk Tarihi Vesikalarından Kitabeler*, İstanbul 1972, s. 223; Aptullah Kuran, *Mimar Sinan*, İstanbul 1986, s. 152-153, 369; Gönül Can-

tay [Güreşsever], "Kervansaraylar", *Mimar Başî Koca Sinan: Yaşadığı Çağ ve Eserleri* (nşr. Sadî Bayran), İstanbul 1988, I, 373-374, 379; a.mlf., "Türkiye'de Osmanlı Devri Kervansaray Yapılarının Tipolojisi", *TTK Bildiriler*, IX (1989), III, 1387; Ekrem Hakkı Ayverdi, "Edirne'de Rüstem Paşa Kervansarayı", *TTOK Belleteni*, sy. 122 (1952), s. 9-10; Ertan Çakırlar, "Rüstem Paşa Kervansarayı Turistik Otelî", *Arkitekt*, sy. 338, İstanbul 1970, s. 70-75; a.mlf., "Edirne Rüstem Paşa Kervansarayı", *Röle ve Restorasyon Dergisi*, sy. 1, Ankara 1974, s. 129-144.

N. ÇİÇEK AKÇIL

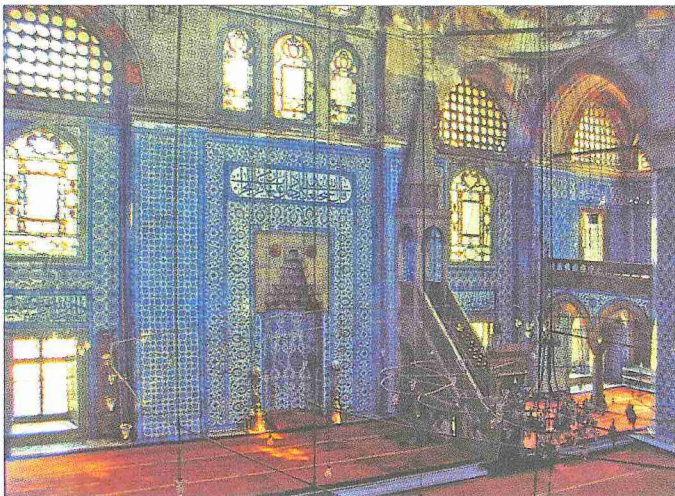
RÜSTEM PAŞA KÜLLİYESİ

İstanbul'da
XVI. yüzyılın ikinci yarısında
inşa edilen külliye.

Haliç yönünden şehrin kıyı silüetinde önemli bir yere sahip olan külliye, devrin sadrazamı ve Kanûnî Sultan Süleyman'ın damadı Rüstem Paşa (ö. 968/1561) tarafından ikinci sadâreti döneminde 1555-1561 yılları arasında Mimar Sinan'a yaptırılmıştır. Külliye fevkanî olarak ele alınan cami, altta yer alan tonozlu depolarla dükkânlar, çeşme ve iki handan meydana gelmektedir. Yapıldığı dönemde de yoğun bir ticaret bölgesi içinde yer alan caminin daha önce burada bulunan Hacı Halil Ağa Mescidi'nin yerinde çevredeki birçok binanın istimlak edilmesiyle inşa edildiği bilinmektedir.

Sinan'ın yaptığı camilerin plan gelişimi içinde önemli bir yere sahip olan ve merkezî plan denemeleri arasında sekiz destekli merkezî kubbeli şemanın ilk örneğini oluşturan cami enlemesine dikdörtgen bir harime sahiptir. Ortada ana kubbeyi taşıyan sekiz büyük ayağın kible ve giriş yönündeki dördü dikdörtgen planlı ve beden duvarlarına yapışık, diğer dört tanesi sekizgen planlı ve bağımsızdır. Bu ayaklar kemerlerle birbirine bağlanarak ana kubbenin oturtulduğu sekizgen alan oluşturulmuştur. Dört köşede kemerlerin arkasına sağır yarım kubbeler konulmuş, iki yanda dıştan ortası aynalı tonozlu, yanları kubbe ile örtülü (içten hepsi aynalı tonozlu) üçer birimle mekân enine genişletilmiştir. İçte mahfil şeklinde düzenlenen bu birimlerin altı dörder aynalı tonozlu olarak ele alınmıştır.

Rüstem Paşa Camii şehir içindeki konumu, fevkanî yapısı ve Sinan camileri içindeki yeri kadar olağan üstü çini süslemeleriyle de ünlüdür. Caminin iç ve son cemaat yeri duvarları ile ayak, payanda, pandantif gibi öğeleri döneminin desen ve

Rüstem
Paşa Camii'nin
harim kısmından
bir görünüş